

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) NR 1022/2013

z dnia 22 października 2013 r.

zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) w odniesieniu do powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 czerwca 2012 r. szefowie państw lub rządów strefy euro wezwali Komisję do przedstawienia wniosków w sprawie ustanowienia jednolitego mechanizmu nadzorczego z udziałem Europejskiego Banku Centralnego (EBC). W swoich konkluzjach z dnia 29 czerwca 2012 r. Rada Europejska wezwała swojego przewodniczącego do opracowania, w ścisłej współpracy z przewodniczącym Komisji, przewodniczącym Eurogrupy i prezesem EBC, konkretnego harmonogramu działań na rzecz urzeczywistnienia prawdziwej unii gospodarczej i walutowej, obejmującego konkretne propozycje zachowania jedności i integralności wewnętrznego rynku usług finansowych.
- (2) Ustanowienie jednolitego mechanizmu nadzorczego jest pierwszym krokiem do utworzenia europejskiej unii bankowej, której podstawą będzie prawdziwy jednolity zbiór przepisów dotyczących usług finansowych, a także nowe ramy gwarantowania depozytów i działań naprawczych.

- (3) W celu ustanowienia jednolitego mechanizmu nadzorczego rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽⁴⁾ powierza EBC szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi w państwach członkowskich, których walutą jest euro i zezwala innym państwom członkowskim na ustanowienie ścisłej współpracy z EBC.
- (4) Powierzenie EBC zadań nadzorczych w sektorze bankowym w odniesieniu do niektórych państw członkowskich nie powinno w żaden sposób zakłócać funkcjonowania rynku wewnętrznego w dziedzinie usług finansowych. W związku z tym Europejski Urząd Nadzoru (Europejski Urząd Nadzoru Bankowego) („EUNB”) ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 ⁽⁵⁾ powinien utrzymać pełnioną rolę i zachować wszystkie dotychczasowe uprawnienia i zadania: powinien on kontynuować opracowywanie jednolitego zbioru przepisów mającego zastosowanie do wszystkich państw członkowskich oraz przyczyniać się do jego spójnego wdrażania, a także zwiększania konwergencji praktyk nadzorczych w całej Unii.
- (5) Kluczowe znaczenie ma istnienie w unii bankowej mechanizmów odpowiedzialności demokratycznej.
- (6) Wykonując powierzone mu zadania oraz z należyтым uwzględnieniem celu, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych, EUNB powinien w pełni uwzględniać różnorodność instytucji kredytowych oraz ich wielkość i model biznesowy, a także korzyści systemowe dla europejskiego sektora bankowego płynące z różnorodności.
- (7) Dla wspierania najlepszych praktyk nadzorczych na rynku wewnętrznym podstawowe znaczenie ma uzupełnienie jednolitego zbioru przepisów o europejski podręcznik nadzoru dotyczący nadzoru nad instytucjami finansowymi, opracowany przez EUNB po konsultacji i we współpracy z właściwymi organami. W podręczniku nadzoru należy wskazać najlepsze praktyki z całej Unii w zakresie metodologii i procesów nadzoru w celu zapewnienia przestrzegania podstawowych zasad międzynarodowych i unijnych. Podręcznik nie powinien przyjmować formy aktów prawnie wiążących ani ograniczać nadzoru uznaniowego. Powinien on obejmować wszystkie sprawy objęte zakresem kompetencji EUNB, w tym ochronę konsumenta i przeciwdziałanie praniu pieniędzy. Powinien określać wskaźniki i metodologie oceny ryzyka, wczesnego ostrzeżenia oraz kryteria

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 1.2.2013, s. 6.

⁽²⁾ Dz.U. C 11 z 15.1.2013, s. 34.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 12 września 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 15 października 2013 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Zob. s. 63 niniejszego Dziennika Urzędowego).

⁽⁵⁾ Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12.

- dotyczące działań nadzorczych. Z podręcznika powinny korzystać właściwe organy. Korzystanie z podręcznika należy uznać za istotny element w ocenie konwergencji w zakresie praktyk nadzorczych i we wzajemnych ocenach, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010.
- (8) EUNB powinien mieć możliwość zażądania informacji od instytucji finansowych zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010 w odniesieniu do wszelkich informacji, do których te instytucje finansowe mają dostęp zgodnie z prawem, w tym informacji będących w posiadaniu osób wynagradzanych przez te instytucje finansowe za prowadzenie stosownej działalności, audytów prowadzonych na rzecz tych instytucji finansowych przez audytorów zewnętrznych i kopii określonych dokumentów, ksiąg i zapisów.
- (9) Kierowane przez EUNB wnioski o informacje powinny być należycie uzasadnione i umotywowane. Zastrzeżenia co do zgodności konkretnych wniosków o informacje z rozporządzeniem (UE) nr 1093/2010 powinny być zgłaszane zgodnie z odpowiednimi procedurami. Wnieście takiego zastrzeżenia przez adresata wniosku o informacje nie powinno go zwalniać z obowiązku dostarczenia żądanej informacji. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej powinien być właściwy do stwierdzenia, zgodnie z procedurami określonymi w Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, czy dany wniosek EUNB o informacje jest zgodny z tym rozporządzeniem.
- (10) Należy zagwarantować funkcjonowanie rynku wewnętrznego i spójność Unii, a co za tym idzie należy starannie rozważyć zagadnienia dotyczące ustaleń w zakresie zarządzania i głosowania w EUNB, a także zagwarantować równe traktowanie państw członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym, ustanowionym rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013 i innych państw członkowskich.
- (11) Ponieważ EUNB, w którego pracach uczestniczą na równych prawach wszystkie państwa członkowskie, został utworzony w celu opracowania jednolitego zbioru przepisów oraz przyczynienia się do ich spójnego stosowania, a także poprawy spójności praktyk nadzorczych w obrębie Unii, a także ze względu na wiodącą rolę EBC w jednolitym mechanizmie nadzorczym, EUNB powinien dysponować odpowiednimi instrumentami umożliwiającymi mu efektywne wykonywanie powierzonych zadań dotyczących integralności rynku wewnętrznego.
- (12) W związku z zadaniami nadzorczymi powierzonymi EBC na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 EUNB powinien mieć możliwość wykonywania swoich zadań również w odniesieniu do EBC w taki sam sposób, jak w odniesieniu do pozostałych właściwych organów. Należy w szczególności odpowiednio dostosować istniejące mechanizmy rozstrzygania sporów i podejmowania działań w sytuacjach nadzwyczajnych, aby utrzymać ich skuteczność.
- (13) Aby EUNB był w stanie wykonywać w sytuacjach nadzwyczajnych zadania z zakresu wspierania i koordynacji, powinien on być w pełni informowany o wszelkich istotnych zmianach, a także zapraszany do udziału w charakterze obserwatora we wszelkich istotnych spotkaniach przez odpowiednie właściwe organy, włącznie z prawem do zabierania głosu lub wnoszenia jakiegokolwiek innego wkładu.
- (14) Aby zapewnić odpowiednie uwzględnienie interesów wszystkich państw członkowskich oraz umożliwić prawidłowe funkcjonowanie EUNB w celu utrzymania i pogłębienia rynku wewnętrznego usług finansowych, należy dostosować ustalenia w zakresie głosowania w jego Radzie Organów Nadzoru.
- (15) Decyzje dotyczące naruszenia prawa Unii i rozstrzygania sporów powinny być rozpatrywane przez niezależny zespół złożony z posiadających prawo głosu członków Rady Organów Nadzoru, niebędących w sytuacji konfliktu interesów, wyznaczonych przez Radę Organów Nadzoru. Decyzje zaproponowane Radzie Organów Nadzoru przez zespół powinny być przyjmowane zwykłą większością głosów członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu, w tym zwykłą większością głosów jej członków z właściwych organów państw członkowskich uczestniczących w jednolitym mechanizmie nadzorczym („uczestniczące państwa członkowskie”) i zwykłą większością głosów członków z właściwych organów państw członkowskich, które nie są uczestniczącymi państwami członkowskimi („nieuczestniczące państwa członkowskie”).
- (16) Decyzje dotyczące działań w sytuacjach nadzwyczajnych powinny być przyjmowane zwykłą większością głosów Rady Organów Nadzoru, w tym zwykłą większością głosów jej członków z właściwych organów uczestniczących państw członkowskich i zwykłą większością głosów członków z właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich.
- (17) Decyzje dotyczące aktów określonych w art. 10–16 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 oraz środki i decyzje przyjmowane na mocy art. 9 ust. 5 akapit trzeci oraz przepisów rozdziału VI tego rozporządzenia powinny być przyjmowane kwalifikowaną większością głosów członków Rady Organów Nadzoru, w tym co najmniej zwykłą większością głosów członków z właściwych organów uczestniczących państw członkowskich i zwykłą większością głosów członków właściwych organów z nieuczestniczących państw członkowskich.
- (18) EUNB powinien opracować regulamin prac zespołu zapewniający jego niezależność i obiektywizm.
- (19) Skład Zarządu powinien być wyważony i zapewniać odpowiednią reprezentację nieuczestniczących państw członkowskich.

- (20) Mianując członków organów wewnętrznych i komitetów EUNB, należy zapewnić równowagę geograficzną wśród państw członkowskich.
- (21) Aby zapewnić prawidłowe funkcjonowanie EUNB i odpowiednią reprezentację wszystkich państw członkowskich, należy monitorować ustalenia w zakresie głosowania, składu Zarządu oraz składu niezależnego zespołu. Po upływie określonego czasu i z uwzględnieniem nabytych doświadczeń oraz wydarzeń należy dokonać ich przeglądu.
- (22) Nie należy pośrednio ani bezpośrednio dyskryminować żadnego państwa członkowskiego ani grupy państw członkowskich jako miejsca świadczenia usług finansowych.
- (23) EUNB powinien dysponować odpowiednimi zasobami finansowymi i ludzkimi, aby właściwie wykonywać wszelkie dodatkowe zadania powierzone mu na mocy niniejszego rozporządzenia. Te dodatkowe zadania powinny zostać należycie uwzględnione w procedurze sporządzania, wykonania i kontroli jego budżetu, określonej w art. 63 i 64 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. EUNB powinien zapewniać przestrzeganie najwyższych standardów efektywności.
- (24) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia, mianowicie zapewnienie wysokiego poziomu skuteczności i spójności regulacji ostrożnościowej i nadzoru ostrożnościowego we wszystkich państwach członkowskich, ochrona integralności, efektywności i prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego usług finansowych, oraz utrzymanie stabilności systemu finansowego, nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary działania możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia tych celów.
- (25) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (EU) nr 1093/2010,

PRZYMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1093/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd działa w ramach uprawnień przyznanych niniejszym rozporządzeniem i zgodnie z zakresem

dyrektywy 94/19/WE, dyrektywy 2002/87/WE, rozporządzenia (WE) nr 1781/2006, rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (*), dyrektywy 2013/36/UE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi (**) oraz, w stopniu, w jakim akty te mają zastosowanie do instytucji kredytowych i finansowych oraz właściwych organów, które je nadzorują, zgodnie z zakresem stosownych części dyrektywy 2002/65/WE, dyrektywy 2005/60/WE, dyrektywy 2007/64/WE i dyrektywy 2009/110/WE, w tym wszystkich dyrektyw, rozporządzeń i decyzji wydanych na podstawie tych aktów oraz wszelkich przyszłych prawnie wiążących aktów unijnych powierzających zadania Urzędowi. Urząd działa również zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013 (***)

(*) Dz.U. L 176 z 27.3.2013, s. 1.

(**) Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338.

(***) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287, 29.10.2013, s. 63)”;

b) ust. 5 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„W związku z powyższymi celami Urząd przyczynia się do spójnego, efektywnego i skutecznego stosowania aktów, o których mowa w ust. 2, wspiera konwergencję praktyk nadzorczych, przedstawia opinie Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji oraz prowadzi analizy ekonomiczne rynków, dążąc do osiągnięcia wyznaczonego mu celu.”;

c) ust. 5 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Wykonując swoje zadania, Urząd działa niezależnie, obiektywnie i w sposób niedyskryminujący, mając na względzie interesy całej Unii.”;

2) art. 2 ust. 2 lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) właściwe organy lub organy nadzoru wymienione w aktach unijnych, o których mowa w art. 1 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, w tym EBC w odniesieniu do zadań powierzonych mu rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, rozporządzeniem (UE) nr 1094/2010 i rozporządzeniem (UE) nr 1095/2010.”;

3) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 3

Odpowiedzialność organów

Organy, o których mowa w art. 2 ust. 2 lit. a)–d), odpowiadają przed Parlamentem Europejskim i Radą. Europejski Bank Centralny odpowiada przed Parlamentem Europejskim i Radą w odniesieniu do wykonywania zadań nadzorczych powierzonych mu rozporządzeniem (UE) nr 1024/2013, zgodnie z tym rozporządzeniem.”;

4) art. 4 pkt 2) ppkt (i) otrzymuje brzmienie:

„(i) właściwe organy określone w art. 4 ust. 1 pkt 40 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w tym Europejski Bank Centralny w odniesieniu do spraw dotyczących zadań powierzonych mu rozporządzeniem Rady (UE) nr 1024/2013, w dyrektywie 2007/64/WE, oraz organy o których mowa w dyrektywie 2009/110/WE;”;

5) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) przyczyniać się do ustanowienia wspólnych standardów i praktyk regulacyjnych i nadzorczych wysokiej jakości, w szczególności przez przedstawianie opinii instytucjom Unii oraz przez opracowywanie wytycznych, zaleceń, projektów regulacyjnych i wykonawczych standardów technicznych, i innych środków opartych na aktach prawnych, o których mowa w art. 1 ust. 2;

aa) opracowywać i aktualizować – biorąc pod uwagę między innymi zmieniające się praktyki i modele biznesowe instytucji finansowych – europejski podręcznik nadzoru dotyczący nadzoru nad instytucjami finansowymi w całej Unii, który określa najlepsze praktyki nadzorcze w zakresie metodologii i procesów;”;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) ułatwiać delegowanie zadań i kompetencji pomiędzy właściwymi organami;”

(iii) lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) wspierać konsekwentne i spójne funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru, monitorowanie, ocenianie i mierzenie ryzyka systemowego, opracowywanie i koordynowanie planów naprawczych, zapewniając wysoki poziom ochrony deponentów i inwestorów w całej Unii oraz opracowując metody prowadzenia postępowania naprawczego wobec upadających instytucji finansowych, a także oceny zapotrzebowania na odpowiednie instrumenty finansowe, z myślą o wspieraniu współpracy między właściwymi organami zaangażowanymi w zarządzanie kryzysowe dotyczące transgranicznych instytucji finansowych mogących potencjalnie wywołać ryzyko systemowe, zgodnie z art. 21–26;”;

(iv) lit. l) zostaje skreślona;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„1a. Wykonując swoje zadania zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, Urząd:

a) w pełni wykorzystuje dostępne mu uprawnienia; oraz

b) z należyтым uwzględnieniem celu, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa i dobrej kondycji instytucji kredytowych, w pełni uwzględnia różnorodność instytucji kredytowych oraz ich wielkość i modele biznesowe.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„2a. Wykonując zadania, o których mowa w ust. 1, oraz wykonując uprawnienia, o których mowa w ust. 2, Urząd należycie uwzględnia zasady lepszego stanowienia prawa, w tym wyniki analizy kosztów i korzyści przeprowadzonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.”;

6) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Urząd powołuje komisję ds. innowacji finansowych, stanowiącą jego nieodłączną część organizacyjną, w skład której wchodzi wszystkie odpowiednie właściwe organy nadzoru, w celu osiągnięcia skoordynowanego podejścia regulacyjnego i nadzorczego w stosunku do nowych lub innowacyjnych rodzajów działalności finansowej oraz udzielania porad, które Urząd przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji.”;

b) ust. 5 akapit czwarty otrzymuje brzmienie:

„Urząd może również oceniać potrzebę zakazania lub ograniczenia pewnych typów działalności finansowej, a w razie potrzeby informować Komisję i właściwe organy, aby ułatwić przyjęcie wszelkich takich zakazów lub ograniczeń.”;

7) w art. 18 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku niekorzystnego rozwoju sytuacji, który może poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych i ich integralności lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części, Urząd aktywnie ułatwia i w razie potrzeby koordynuje wszelkie działania podejmowane przez odpowiednie właściwe organy nadzoru.

Aby umożliwić Urzędowi takie ułatwianie i koordynowanie działań, jest on dokładnie informowany o wszelkich istotnych zmianach, a także zapraszany do udziału w charakterze obserwatora we wszelkich stosownych spotkaniach odpowiednich właściwych organów nadzoru.”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku przyjęcia przez Radę decyzji na mocy ust. 2 i w wyjątkowych okolicznościach, kiedy niezbędne są skoordynowane działania właściwych organów w związku z niekorzystnym rozwojem sytuacji, który może poważnie zagrozić prawidłowemu funkcjonowaniu rynków finansowych i ich integralności lub stabilności całego systemu finansowego w Unii lub jego części, Urząd może przyjąć indywidualne decyzje zobowiązujące właściwe organy do podjęcia niezbędnych działań zgodnie z aktami prawnymi, o których mowa w art. 1 ust. 2, w celu zaradzenia takiemu rozwojowi sytuacji przez zapewnienie spełniania przez instytucje finansowe i właściwe organy wymogów ustanowionych w tych aktach prawnych.”;

8) art. 19 ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„1. Bez uszczerbku dla uprawnień określonych w art. 17, jeżeli właściwy organ nie zgadza się z procedurą lub treścią działania lub zaniechania działania przez inny właściwy organ w przypadkach określonych w aktach unijnych, o których mowa w art. 1 ust. 2, na wniosek co najmniej jednego zainteresowanego właściwego organu

Urząd może udzielić właściwym organom wsparcia w osiągnięciu porozumienia zgodnie z procedurą określoną w ust. 2-4 niniejszego artykułu.”;

9) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 20a

Konwergencja procesu przeglądu nadzorczego

W ramach swoich uprawnień Urząd wspiera konwergencję procesów przeglądu nadzorczego i oceny z dyrektywą 2013/36/UE, aby wprowadzić mocne standardy nadzorcze w Unii.”;

10) w art. 21 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W ramach swoich uprawnień Urząd wspiera efektywne, skuteczne i spójne funkcjonowanie kolegiów organów nadzoru, o których mowa w rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, dyrektywie 2013/36/UE, a także wspiera spójność stosowania prawa unijnego w kolegiach organów nadzoru. Mając na celu konwergencję najlepszych praktyk nadzorczych, Urząd wspiera wspólne plany nadzorcze i wspólne kontrole, a personel Urzędu może uczestniczyć w działaniach kolegiów organów nadzoru, w tym w kontrolach na miejscu, prowadzonych wspólnie przez co najmniej dwa właściwe organy.”;

b) ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd odgrywa wiodącą rolę w zapewnianiu konsekwentnego funkcjonowania kolegiów organów nadzorczych w odniesieniu do transgranicznych instytucji finansowych w całej Unii, z uwzględnieniem ryzyka systemowego stwarzanego przez instytucje finansowe, o których mowa w art. 23, i w stosownych przypadkach zwołują posiedzenie kolegium.”;

11) w art. 22 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„1a. Co najmniej raz w roku Urząd rozważa zasadność przeprowadzenia ogólnounijnych ocen odporności instytucji finansowych zgodnie z art. 32 i informuje Parlament Europejski, Radę i Komisję o swoich wnioskach. W przypadku przeprowadzenia takich ogólnounijnych ocen Urząd, jeżeli uzna to za stosowne, ujawnia wyniki dotyczące poszczególnych uczestniczących instytucji finansowych.”;

12) art. 25 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Urząd przyczynia się do opracowywania i koordynowania skutecznych, spójnych i aktualnych planów działań naprawczych dla instytucji finansowych, jak również aktywnie uczestniczy w wykonaniu tych planów. W przypadkach przewidzianych w aktach unijnych, o których mowa w art. 1 ust. 2, Urząd wspiera również opracowanie procedur mających zastosowanie w sytuacjach nadzwyczajnych oraz środków zapobiegawczych służących zminimalizowaniu systemowych skutków wszelkich przypadków upadłości.”;

13) art. 27 ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd dostarcza swoją ocenę w zakresie potrzeby systemu spójnych, solidnych i wiarygodnych mechanizmów finansowania obejmujących odpowiednie instrumenty finansowe powiązane z pakietem skoordynowanych uzgodnień w zakresie zarządzania w sytuacjach kryzysowych.”;

14) w art. 29 ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„W celu budowania wspólnej kultury nadzoru Urząd opracowuje i aktualizuje – biorąc pod uwagę między innymi zmieniające się praktyki i modele biznesowe instytucji finansowych – europejski podręcznik nadzoru na temat nadzoru instytucji finansowych dla całej Unii. Europejski podręcznik nadzoru określa najlepsze praktyki nadzorcze w zakresie metodologii i procesów.”;

15) art. 30 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Na podstawie wzajemnej oceny Urząd może wydawać wytyczne i zalecenia zgodnie z art. 16. Zgodnie z art. 16 ust. 3 właściwe organy dokładają starań, aby zastosować się do tych wytycznych i zaleceń. Przy opracowywaniu projektów regulacyjnych lub wykonawczych standardów technicznych zgodnie z art. 10-15 Urząd bierze pod uwagę wynik wzajemnej oceny wraz z wszelkimi innymi informacjami uzyskanymi podczas wykonywania swoich zadań w celu zapewnienia konwergencji standardów i praktyk najwyższej jakości.

3a. Urząd przedkłada opinię Komisji, jeżeli wzajemna ocena lub inne informacje uzyskane podczas wykonywania jego zadań wykazują, że do zapewnienia dalszej harmonizacji norm ostrożnościowych niezbędna jest inicjatywa ustawodawcza.”;

16) W art. 31 akapit drugi wprowadza się następujące zmiany:

a) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) określanie zakresu i sprawdzanie w odpowiednich przypadkach wiarygodności informacji, które powinny być udostępnione wszystkim zainteresowanym właściwym organom.”;

b) lit. d) e) i f) otrzymują brzmienie:

„d) niezwłoczne powiadamianie ERRS, Rady i Komisji o wszelkich potencjalnych sytuacjach nadzwyczajnych;

e) podejmowanie wszelkich odpowiednich działań w przypadku rozwoju sytuacji, który może zagrozić funkcjonowaniu rynków finansowych, celem koordynacji działań podejmowanych przez odpowiednie właściwe organy;

f) centralne gromadzenie informacji otrzymanych od właściwych organów zgodnie z art. 21 i 35 będących wynikiem wypełniania przez instytucje ich regulacyjnych obowiązków. Urząd dzieli się tymi informacjami z pozostałymi zainteresowanym właściwymi organami.”;

17) w art. 32 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Urząd inicjuje i koordynuje, we współpracy z ERRS, ogólnounijne oceny odporności instytucji finansowych na niekorzystne zmiany na rynku. W tym celu opracowuje on:

a) wspólną metodologię oceny wpływu scenariuszy gospodarczych na sytuację finansową instytucji;

b) wspólne podejścia w zakresie informowania o wynikach tych ocen odporności instytucji finansowych;

c) wspólną metodologię oceny wpływu określonych produktów lub procesów dystrybucji na daną instytucję; oraz

d) wspólną metodologię wyceny aktywów niezbędną do przeprowadzania testów warunków skrajnych.”;

b) dodaje się ustępy w brzmieniu:

„3a. W celu przeprowadzenia ogólnounijnych ocen odporności instytucji finansowych na mocy niniejszego artykułu Urząd może zwrócić się do tych instytucji finansowych o informacje zgodnie z art. 35 i na warunkach przewidzianych w tym artykule. Może on również wymagać od właściwych organów przeprowadzenia szczególnych przeglądów. Urząd może wymagać od właściwych organów przeprowadzenia bezpośrednich inspekcji oraz może w nich uczestniczyć zgodnie z art. 21 i na warunkach przewidzianych w tym artykule w celu zapewnienia porównywalności i wiarygodności metod, praktyk i wyników.

3b. Urząd może zwrócić się do właściwych organów, aby poddały informacje, które mają zostać przekazane przez instytucje finansowe na mocy ust. 3a, niezależnej kontroli”;

18) w art. 35 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1, 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„1. Na wniosek Urzędu właściwe organy przekazują Urzędowi, w określonych formatach, wszelkie informacje niezbędne do wykonywania zadań nałożonych na Urząd niniejszym rozporządzeniem, pod warunkiem że mają one na mocy prawa dostęp do odpowiednich informacji. Informacje te muszą być dokładne, spójne, kompletne i terminowe.

2. Urząd może również zwrócić się o przekazywanie informacji w regularnych odstępach czasu i w określonych formatach lub przy użyciu porównywalnych wzorców zatwierdzonych przez Urząd. W miarę możliwości we wnioskach o informacje wykorzystuje się wspólne formaty sprawozdawcze.

3. Na podstawie należycie uzasadnionego wniosku właściwego organu Urząd przekazuje mu wszelkie niezbędne informacje umożliwiające właściwemu organowi wypełnianie swoich zadań, przy zachowaniu obowiązku zachowania tajemnicy służbowej określonym w prawodawstwie sektorowym i w art. 70 niniejszego rozporządzenia.”

b) w ust. 6 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„6. W przypadku gdy kompletne lub dokładne informacje nie są dostępne lub nie są udostępniane w sposób

terminowy na mocy ust. 1 lub 5, Urząd może zwrócić się o informacje w drodze należycie uzasadnionego i umotywowanego wniosku bezpośrednio do:

- a) stosownych instytucji finansowych;
- b) spółek holdingowych lub oddziałów odnośnych instytucji finansowych;
- c) nieregulowanych podmiotów operacyjnych w grupie lub konglomeracie finansowym, istotnych dla działalności finansowej odnośnych instytucji finansowych.

Adresaci takiego wniosku udzielają Urzędowi szybko i bez zbędnej zwłoki jasnych, dokładnych, i kompletnych informacji.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„7a. Jeżeli adresaci wniosku wystosowanego na mocy ust. 6 nie dostarczą szybko jasnych, dokładnych i kompletnych informacji, Urząd informuje Europejski Bank Centralny, w stosownym przypadku, oraz właściwe organy w zainteresowanych państwach członkowskich, które zgodnie z prawem krajowym współpracują z Urzędem w celu zapewnienia pełnego dostępu do informacji i do wszelkich dokumentów, ksiąg lub zapisów, do których adresaci mają dostęp na mocy prawa, w celu sprawdzenia informacji.”;

19) w art. 36 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 4 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli Urząd nie podejmuje działań w związku z zaleceniem, informuje on Radę i ERRS o powodach takiego zaniechania. ERRS informuje o tym Parlament Europejski zgodnie z art. 19 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010.”;

b) w ust. 5 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Informując Radę i ERRS o działaniach podjętych w odpowiedzi na zalecenie ERSB zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010, właściwy organ należycie uwzględnia opinie Rady Organów Nadzoru oraz odpowiednio informuje Komisję.”;

20) w art. 37 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Bankowa Grupa Interesariuszy zbiera się z własnej inicjatywy w razie zaistnienia konieczności, jednak nie rzadziej niż co najmniej cztery razy w roku.”;

b) ust. 4 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„4. Urząd dostarcza Bankowej Grupie Interesariuszy wszystkie niezbędne informacje, z zastrzeżeniem zachowania tajemnicy służbowej zgodnie z art. 70, i zapewnia jej odpowiednią pomoc sekretariatu. Członkom Bankowej Grupy Interesariuszy reprezentującym organizacje typu non profit – z wyjątkiem przedstawicieli z branży – zapewnia się odpowiedni zwrot kosztów. Taki zwrot kosztów jest co najmniej równy stawkom zwrotu kosztów przysługującego urzędnikom zgodnie z tytułem V, rozdział 1, sekcja 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej, ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68 (*). Bankowa Grupa Interesariuszy może utworzyć grupy robocze do spraw technicznych. Kadencja członków Bankowej Grupy Interesariuszy wynosi dwa i pół roku, a po tym okresie przeprowadza się nową procedurę wyboru.

(*) Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.”;

21) w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) jeden przedstawiciel mianowany przez radę nadzorczą Europejskiego Banku Centralnego, któremu nie przysługuje prawo głosu;”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. W obradach niezwiązanych z poszczególnymi instytucjami finansowymi, jak określono w art. 44 ust. 4, przedstawicielowi mianowanemu przez radę nadzorczą Europejskiego Banku Centralnego może towarzyszyć przedstawiciel Europejskiego Banku Centralnego posiadający wiedzę fachową na temat zadań związanych z bankowością centralną.”;

22) w art. 41 ust. 2, 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„1a. Do celów art. 17 Rada Organów Nadzoru zwołuje niezależny zespół, w skład którego wchodzi Przewodniczący Rady Organów Nadzoru i sześciu innych członków niebędących przedstawicielami właściwego organu, któremu zarzuca się naruszenie prawa Unii, i niemających żadnego interesu w sprawie ani bezpośrednich związków z zainteresowanym właściwym organem.

Każdy członek niezależnego zespołu ma jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzję, gdy co najmniej czterech jego członków głosuje za jej przyjęciem

2. Do celów art. 19 Rada Organów Nadzoru zwołuje niezależny zespół, w skład którego wchodzi Przewodniczący Rady Organów Nadzoru i sześciu innych członków, którzy nie są przedstawicielami właściwych organów będących stroną sporu i nie mają żadnego interesu w sporze ani bezpośrednich związków z zainteresowanymi właściwymi organami.

Każdy członek niezależnego zespołu ma jeden głos.

Niezależny zespół przyjmuje decyzję, gdy co najmniej czterech jego członków głosuje za jej przyjęciem.

3. Niezależne zespoły, o których mowa w niniejszym artykule proponują decyzje zgodnie z art. 17 lub 19 do ostatecznego przyjęcia przez Radę Organów Nadzoru.

4. Rada Organów Nadzoru przyjmuje regulamin prac niezależnych zespołów, o którym mowa w niniejszym artykule.”;

23) w art. 42 dodaje się ustęp w brzmieniu:

„Ustępy pierwszy i drugi pozostają bez uszczerbku dla zadań powierzonych Europejskiemu Bankowi Centralnemu na mocy rozporządzenia (UE) nr 1024/2013].”;

24) w art. 44 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Decyzje Rady Organów Nadzoru podejmowane są zwykłą większością głosów jej członków. Każdy członek ma jeden głos.

W odniesieniu do aktów określonych w art. 10–16 oraz środków i decyzji przyjmowanych na mocy art. 9 ust. 5 akapit trzeci oraz przepisów rozdziału VI i na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego niniejszego ustępu Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje kwalifikowaną większością głosów swoich członków, jak określono w art. 16 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej oraz w art. 3 Protokołu nr 36 w sprawie postanowień przejściowych, przy czym większość ta obejmuje co najmniej zwykłą większość głosów jej członków z właściwych organów państw członkowskich, które są uczestniczącymi państwami członkowskimi, w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 („uczestniczące państwa członkowskie”), i zwykłą większość głosów jej członków z właściwych organów państw członkowskich, które nie są uczestniczącymi państwami członkowskimi, w rozumieniu art. 2 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013 („nieuczestniczące państwa członkowskie”).

W odniesieniu do decyzji zgodnie z art. 17 i 19, decyzję zaproponowaną przez zespół przyjmuje się zwykłą większością głosów członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu, w tym zwykłą większością głosów jej członków z właściwych organów uczestniczących państw członkowskich, i zwykłą większością głosów jej członków z właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu trzeciego, od dnia, od którego cztery lub mniejsza liczba członków posiadających prawo głosu pochodzi z właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich, decyzję zaproponowaną przez zespół przyjmuje się zwykłą większością głosów członków Rady Organów Nadzoru posiadających prawo głosu, która obejmuje co najmniej jeden głos członków z właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich.

Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos.

W odniesieniu do składu zespołu zgodnie z art. 41 ust. 2, Rada Organów Nadzoru dąży do uzyskania konsensusu. W braku konsensusu decyzje Rady Organów Nadzoru są podejmowane większością trzech czwartych głosów jej członków posiadających prawo głosu. Każdy członek posiadający prawo głosu ma jeden głos.

W odniesieniu do decyzji przyjmowanych na mocy art. 18 ust. 3 i 4 oraz na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego niniejszego ustępu, Rada Organów Nadzoru podejmuje decyzje zwykłą większością głosów jej członków posiadających prawo głosu, w tym zwykłą większością głosów jej członków z właściwych organów uczestniczących państw członkowskich i zwykłą większością głosów jej członków z właściwych organów nieuczestniczących państw członkowskich.”;

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Członkowie bez prawa głosu i obserwatorzy, z wyjątkiem przewodniczącego, dyrektora wykonawczego i przedstawiciela Europejskiego Banku Centralnego mianowanego przez jego radę nadzorczą, nie uczestniczą w obradach Rady Organów Nadzoru poświęconych poszczególnym instytucjom finansowym, chyba że art. 75 ust. 3 lub akty, o których mowa w art. 1 ust. 2, stanowią inaczej.”;

c) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„4a. Przewodniczący Urzędu może w każdej chwili zarządzić głosowanie. Bez uszczerbku dla tego uprawnienia i dla skuteczności procedur decyzyjnych Urzędu podczas podejmowania decyzji Rada Organów Nadzoru Urzędu dąży do osiągnięcia konsensusu.”;

25) art. 45 ust. 1 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Kadencja członków wybranych przez Radę Organów Nadzoru wynosi dwa i pół roku. Kadencja może zostać odnowiona jednokrotnie. Skład Zarządu jest wyważony i proporcjonalny oraz odzwierciedla całą Unię. W skład Zarządu wchodzi co najmniej dwóch przedstawicieli nieuczestniczących państw członkowskich. Kadencje zachodzą na siebie i mają zastosowanie odpowiednie ustalenia dotyczące rotacji.”;

26) w art. 47 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zarząd przyjmuje plan polityki kadrowej oraz, zgodnie z art. 68 ust. 2, niezbędne przepisy wykonawcze do regulaminu pracowniczego.”;

27) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 49a

Wydatki

Przewodniczący podaje do wiadomości publicznej informacje o odbytych spotkaniach i przyjętych zaproszeniach. Wydatki są jawnie rejestrowane zgodnie z regulaminem pracowniczym.”;

28) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 52a

Wydatki

Dyrektor wykonawczy podaje do wiadomości publicznej informacje o odbytych spotkaniach i przyjętych zaproszeniach. Wydatki są jawnie rejestrowane zgodnie z regulaminem pracowniczym.”;

29) w art. 63 skreśla się ust. 7;

30) art. 81 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W odniesieniu do bezpośredniego nadzoru nad instytucjami lub infrastrukturami o zasięgu ogólnoeuropejskim i z uwzględnieniem zmian rynkowych, stabilności rynku wewnętrznego oraz spójności całej Unii Komisja sporządza roczne sprawozdanie w sprawie zasadności powierzenia Urzędowi dalszych obowiązków nadzorczych w tej dziedzinie.”;

31) dodaje się artykuł w brzmieniu:

„Artykuł 81a

Przegląd ustaleń dotyczących głosowania

Od dnia, w którym liczba nieuczestniczących państw członkowskich osiągnie cztery, Komisja dokonuje przeglądu działania ustaleń dotyczących głosowania opisanych

w art. 41 i 44 i składa Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Europejskiej i Radzie sprawozdanie na ten temat, uwzględniając wszelkie doświadczenia nabyte w trakcie stosowania niniejszego rozporządzenia.”.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 81 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do dnia 31 grudnia 2015 r. Komisja opublikuje sprawozdanie dotyczące stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do:

a) składu Zarządu; oraz

b) składu niezależnych zespołów, o których mowa w art. 41 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, przygotowujących decyzje do celów art. 17 i 19 tego rozporządzenia.

Sprawozdanie będzie uwzględniać w szczególności wszelkie wydarzenia w szeregu uczestniczących państw członkowskich, i będzie zawierać analizę, czy w świetle tych wydarzeń konieczne są dalsze dostosowania tych przepisów w celu zapewnienia, by decyzje Urzędu były podejmowane w interesie utrzymania i wzmocnienia rynku wewnętrznego usług finansowych.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 22 października 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
V. LEŠKEVIČIUS
Przewodniczący